

Јавно еписмо Српској академији наука и уметности

Објављено и на:

<https://facebookreporter.org/2016/04/16/др-љубомир-т-грујић-сану-треба-прво-да/>

16. 04. 2016.

**СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ (САНУ):
ПРЕДСЕДНИК, СКУПШТИНА, ПРЕДСЕДНИШТВО, НАУЧНО ВЕЋЕ**

САНУ< sasadir@sanu.ac.rs> , <presidency@sanu.ac.rs> ,

Цењени господине председниче и сви стални и дописни чланови САНУ,

Доњи текст који сам добио преко епоште ме је приморао да вам опет пишем (видети моје раније дописе САНУ наведене овде под /1/до /5/).

Истина о односу САНУ према плагијаторству

Да одмах буде јасно и вама и свакоме ко ово чита у осиромашеној, обогаленој, осакаћеној, деморалисаној, и окупираној земљи Србији:

- ***САНУ је прејаница и заштитница плагијаторства.***
- ***САНУ је дала, у Србији и у Србском народу, свима пример и подстрек, од основаца до докторанада, од асистената до редовних професора, од новинара до књижевника, да је у земљи Србији, преписивање на испитима и плагијаторство у свакој области стваралаштва не само некажњиво, већ пробитачно с награђивањем.***

Ако кажете да претерујем, да ово није академски стил, да сам неучтив, да сам дрзак, да сам безобразан, да, шта онда за вас да се каже кад деценијама скривате поглед и слух од достављених вам непобитних материјалних доказа о, вероватно најобилнијем у историји светске науке, плагијаторству дописног члана, касније академика, САНУ?

Доказе о том плагијаторству су вам писмено, званично, били поднели (26.05.1987.) часни професори др Лазар РУСОВ и др Вукман ЧОВИЋ, с Машинског факултета у Београду. Шта више, после двогодишњег "мудрог" ћутања САНУ, 36 професора универзитета и других научних радника је писмено тражило од САНУ да јавно изнесе свој став о плагијаторству свог члана, те и о плагијаторству уопште. Мени је текст био послат на потписивање док сам био гостујући професор на Државном универзитету Луизијане, Батон Руж, САД. Одмах сам га потписао и послао покретачу потписивања у Београд. Он је тај документ, такође званично, био поднео САНУ (бр. 2/96/1-88, 16.01.1989).

То је страшно наљутило плагијатора, десетогодишњег секретара СК у водећем југословенском научно-истраживачком институту у Београду, двоструког добитника награде Београда, добитника Седмојулске награде Србије и добитника награде АВНОЈ. Поднео је тужбу суду против те двојице поштених универзитетских наставника због "каљања његовог угледа"!

Судски процес се био отегао. Плагијатор, (не спомињем му име јер је покојник, а док је био жив све сам му лично био саопштио) је мрцварио на суду професоре РУСОВА и ЧОВИЋА.

Био је понедељак, Професор ЧОВИЋ ме је позвао на суђење. Очекивао је да суд донесе пресуду. Уместо тога, на захтев адвоката тужиоца - плагијатора, одложено је за следећи дан. Тог уторка је судија обавестио да је тужилац - увређени плагијатор - повукао тужбу. Зашто? Свима је било јасно. Зато што тужилац није доказао основаност своје тужбе јер су својом одбраном врли професори РУСОВ и ЧОВИЋ доказали страхоту његовог плагијаторства.

Књижевник Марко Вешовић је о том плагијаторству био написао књигу "Четврти геније", (ако се добро сећам, преко 300 страна), Свјетлост, Сарајево. Та књига је била забрањена у Србији! У књизи су дати такви докази плагијаторства дописног члана САНУ да читалац просто није могао да верује својим очима какву је изванредну технику плагијатор користио!

Његово плагирање изванредног дела младог руског научника Јурија СТЕПАНЕНКА је скоро уништило СТЕПАНЕНКОВ живот. Сам СТЕПАНЕНКО је касније писмено, у допису Машинском (а можда и Електротехничком) факултету у Београду потврдио да је његово дело плагирао тај наш плагијатор поштован званично као чувени научник.

Као награду за све, САНУ је свог дописног члана - чувеног плагијатора, потом наградила избором за академика, за бесмртног плагијатора!

Тако је САНУ озаконила плагијаторство. Тако је САНУ дала углед и пример да се у овој земљи Србији и у Србском народу поштују и цене плагијати и награђују плагијатори.

САНУ свој став није до сада променила. Тај плагијатор је и сада њен члан.

По Закону о високом школству, ако би се било када утврдило да је неко у свом докторату плагирао, одузима му се научни степен доктора наука (члан 101 Закона о високом образовању).

Међутим, ни Статут САНУ ни Закон о САНУ уопште не спомињу плагијаторство члана САНУ, не утврђују однос, став, САНУ и државе према тој појави. Изгледа да САНУ сматра да то значи да је важно бити успешан плагијатор и постати члан САНУ. Потом ће САНУ да штити вечно свог члана - плагијатора. Он постаје бесмртни члан-плагијатор САНУ. Закон и Статут препознају таквог члана САНУ. То је довољно да се закључи да плагијатор не може да буде члан САНУ!

Како је могуће да чланови САНУ буду поштени, честити ствараоци оригиналних дела и да истовремено прихватају и поштују плагијатора толико да се његов статус изједначава с њиховим? Запрепашћујуће је да САНУ има далеко блажи и потпуно, не само благонаклон, већ и заштитнички став према плагијаторству и плагијатору, него Универзитет! Како универзитет да се бори против плагијаторства свог професора члана САНУ кад њега САНУ штити?

Мислим да и Закон и Статут не третирају проблем плагијаторства члана САНУ јер подразумевају да су чланови САНУ високо морални људи, да својим моралом дају пример народу, и да никад не би прихватили да плагијатор постане члан САНУ, или ако је постао па се касније открило његово плагијаторство, да не би мога да остане члан САНУ. Нажалост, САНУ експлоатише то поверење.

Сви сазиви САНУ од 1987. године до данас, су потпуно изневерили такво поверење које им народ и држава указују. САНУ је изиграо то поверење. Чак се сматра достојним да дели придике другима о плагијаторству!

Закључак с предлозима:

- 1. САНУ је носилац, заштитник и мецена плагијаторства!**
- 2. САНУ је срозала и срозава академски морал у Србији и академски углед Србије.**
- 3. САНУ је обавезна да јавно изнесе свој став о плагијаторству тог (а и сваког другог, ако их има) свог члана.**
- 4. Сваки члан САНУ је обавезан да поднесе неопозиву оставку на своје чланство у САНУ јер се ни један члан САНУ није јавно придружио осуди плагијаторства тог члана САНУ!**
- 5. Садашњи сазив САНУ је обавезан да се јавно покаје и да то своје кајање докаже искључивањем сваког (живог или покојног) плагијатора из свог чланства и потом својом неопозивом колективном оставком на чланство у САНУ.**
- 6. Док САНУ то не учини дотле нема напретка у Србији, дотле се само продубљује и проширује неморал у Србији у свим видовима и на свим нивоима, не само у просветном, образовном, школском, универзитетском и академском свету у Србији, већ и у осталим деловима народа у Србији. Дотле се непрекидно срозава академски углед Србије у иностранству.**
- 7. Ваше даље задржавање чланства у САНУ би само показивало колико сте дубоко заглибљени у своју.... шта да кажем, не знам,..., закључите сами и нека каже народ....**

8. Док је у чланству САНУ било који садашњи члан САНУ дотле САНУ нема права да дели лекције, придике, другима о негативности, о штетности, плагијаторства.
9. Својим неопозивим оставкама бисте делимично оправдали привилегије које сте до сада користили као чланови САНУ.

Питам се како би се сваки од вас, истински стваралац оригиналних дела, осећао када би неко плагирао њена/његова дела? Можда сте сигурни да нико неће да плагира ваша дела?

Када сам био гостујући истраживач на Универзитету Санта Клара, Санта Клара, Калифорнија, САД, 1971., професор и ја смо оставили студенте саме у сали да раде испитне задатке. Два пута смо их обишли да видимо да ли имају питања у вези задатака. Када сам професора питао зар се не плаши да ће студенти да преписују, одговорио ми је: "Не, јер они знају да ће имати тест када буду конкурисали за посао. Зар у Вашој земљи студенти преписују?"

Док сам био гостујући професор на Универзитету Нотр Дам, Саут Бенд, Индијана, САД, (1988/1989) сазнао сам да су студенти на једном универзитету у САД открили да је њихов професор у неком свом делу плагирао један пасус. Обавестили су руководство Универзитета. Професор је одмах био искључен с Универзитета.

Ради добра Србије и Србског народа, ради академског угледа Србије, а и ради вашег угледа, надам се вашем коначном разумевању и прихватању свих наведених предлога у Закључку овде.

Референце:

- /1/ Предлог Скупштине САНУ:
http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/1999_12_23LTG_SANU.294134738.pdf
- /2/ Одговор из САНУ:
http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2000_01_11SANU_FoBoj1.294134328.bmp
- /3/ Председнику САНУ:
http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2000_03_08LTG_SANU.294134101.pdf
- /4/ "Да ли се кривац извињава или испричава?":
http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2005_12_18_LTG__SANU.29273643.pdf
- /5/ "Критеријум, положај, привилегија и одговорност":
http://www.sssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2015_10_30LTG_KrtPlzPrgOdgV.302154227.pdf

Др Љубомир Т. Грујић,
редовни професор у пензији
<http://www.sssseternal.org>
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд

16. април 2016. 00.35, 'ANTIC.org-SNN' antic.miroslav@gmail.com
[srbiya_medjuslživama] <srbija_medjuslživama@yahoo.com> је написао/ла:

САНУ проговорио о факултетским плагијатима

Преписани или купљени дипломски радови и лажни докторати, квазинаучни прилози професора, непоштовање етичког кодекса и проблематични избори у наставничка звања масовна су појава

Аутор: Сандра Гуцијанпетак, 01.04.2016. у 21:26
(Фото Д. Јевремовић)

У последње две деценије на српским универзитетима приметан је драматичан пораст неетичког понашања. Студенти преписују на испитима. Предају дипломске радове купљене од специјализованих агенција. Професори потписују плагиране докторате, а и сами плагирају.

Факултетска већа гласају за унапређење у више звање и оних колега за које знају да су се огрешили о професионалну етику. А академска заједница ћути. Оно мало законских процедура које уређују ову област нико не примењује. Па чак ни судови. Доказ је афера „Индекс” која није добила епилог ни после девет година.

Ово је суштина онога што се могло чути у Српској академији наука и уметности (САНУ), где се први пут јавно проговорило о конкретним примерима неетичког понашања студената и професора, па и кривичним делима, које академска заједница прећуткује, заташкава и чак и награђује.

– Кодекс професионалне етике постоји на сваком универзитету у Србији, али се не поштује. О њега се оглушују и студенти, и професори, и факултети, и Министарство просвете, и Комисија за акредитацију, и Национални савет за високо образовање... Не верујем да српски универзитети имају будућност ако се не ухватимо „у коштац” са овим проблемом – рекао је академик Душан Теодоровић, председник новоформираног Одбора за универзитетско образовање САНУ.

Теодоровић је, како сам каже, уз велики напор прикупио информације о неетичком понашању у академској заједници. Навео је примере научних радова, углавном професора са медицинске групаације, који су поништени у Македонији и Хрватској.

Показао је и табелу факултета са подацима колико је њихових професора барем једном објавило рад у тзв. предаторским часописима (ниским критеријума и некомпетентног уредништва): Факултет организационих наука 59, Факултет техничких наука 45, Технички факултет у Зрењанину 31, Машински факултет у Краљеву 21, нишки Медицински факултет 16...

– Тројица наших младих колега, ја их зовем три мускетара, доказали су да је у таквим часописима могуће објавити буквално било шта: чак су се и потписали лажним именима и приложили фотографије на којима су маскирани перикама и лажним брковима. Рад је

опонашао научни стил, чак је имао и графиконе, али је садржина била бесмислена. У фуснотама су на једном месту као референтни извор навели чак и цитат Проке Проналазача из „Политикиног забавника” – рекао је академик Теодоровић.

Затим је као пример „копи-пејст” доктората приказао слајд једне странице доктората Александра Шапића, председника општине Нови Београд, одбрањеног 2012. године на Универзитету Унион.

На истом слајду је и страница књиге Дејвида Џобера и Џефрија Ланкастера о менаџменту из 2009. Садржај је идентичан, само су језици различити. Подсетимо, када је 2014. афера доспела у јавност, Шапић је одбацио тврдње да је његов докторат плагијат и извинио се што је „ненамерно пропустио да наведе извор”.

Према речима академика Теодоровића, уколико желимо у ЕУ, морамо да се угледамо на праксу решавања оваквих проблема у европским академским институцијама, код којих се такође бележи драматичан пораст плагијата, али расте и одлучност да се томе стане на пут употребом софтвера који откривају фалсификате.

Као примере он је навео поништавање докторских дисертација потпредседнице Европског парламента Силване Кох-Мерин, немачког министра одбране Карла Теодора Гутенберга, једног од чланова Европског парламента...

– Плагирани докторати морају да буду поништени, мора и ментору да се поништи звање професора, као и члановима комисије који су такав рад прихватили. Једна од мера могла би да буде и одузимање акредитације факултету на којем је одбрањен плагијат. А најважније је васпитати нове генерације да варање и плагирање није прихватљиво – закључио је председник Одбора за универзитетско образовање САНУ и показао како изгледају „бубице” и ручни сатови, модерне верзије „пушкица”. Ова опрема за варање на испитима масовно се рекламира, као и уредно регистроване агенције за израду дипломских радова.

А шта се догоди када неко јавно проговори и крене у борбу против корупције и плагијата, говорио је професор ДИФ-а др Бранко Гардашевић. Он је и поред статуса узбуњивача добио отказ, иако је открио аферу због које је Министарство просвете поништило неколико стотина индекса Више тренерске школе ДИФ-а.

Он је подсетио да Одбор за професионалну етику Београдског универзитета већ три године не решава случајеве плагијата које је пријавио, а у току је реизбор професора на чије је прекршаје указао.

Ректор Универзитета у Београду проф. др Владимир Бумбаширевић најавио је да ће током овог месеца коначно бити усвојени нови кодекс професионалне етике, правилник о докторским студијама којим се подижу критеријуми, као и правилник у вези са санкционисањем академског непоштења.

Школовање на борској аутобуској станици

Проф. др Живан Живковић, некадашњи декан Техничког факултета у Бору, изнео је шокантне податке о неакредитованим истуреним одељењима разних школа и факултета у

том граду. Седишта неких од њих су на приватној аутобуској станици, а билборди на којима се рекламирају – у центру града.

– Нема насеља у Србији са више од 5.000 становника а да нема нелегалну школу или факултет. Висока техничка школа у Чачку има неакредитована одељења у Кладову, Мајданпеку и у основној школи у селу Велики Кривељ поред Бора. Једна нелегална приватна медицинска школа из Војводине има одељења у Књажевцу и на борској аутобуској станици. На тој истој станици одељење има и Висока техничка школа из Трстеника.

Са таквих високих школа и факултета долазе на борски Технички факултет на мастер и докторске студије, у покушају да „оперу” своју диплому – објашњава др Живковић, који је о оваквим случајевима подносио пријаве просветној инспекцији и Комисији за акредитацију. Без резултата.

<http://www.politika.rs/scc/clanak/352283/SANU-progovorio-o-fakultetskim-plagijatima>